

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:
SZENTGYÖRGYI EDE.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61/III. sz. a. hová
a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
csak a „Selmeczbányai Hetilap“: az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
Egy évre. 4 frt. Egy évre. 6 frt — kr.
Fél évre. 2 „ Fél évre. 3 „ — „
Negyedévre. 1 „ Negyedévre. 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.
Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Jozsef A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj
szabásunk szerint számítottak és minden általunk közölt
hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A pálinkaivás korlátozása.

Január elsejétől a kis, ugynevezett szatócsboltokban a pálinkakimérés tiltva lesz, így rendeli ezt az új szesz törvény. Mint másutt, úgy a selmeczbányai kiskereskedők is sajogva panaszolják ezt és szemben a legkeresettebb árucikk árulási jogának megvonásával, mi őszinte részvételt vagyunk a valóban existenciájában megtámadott kiskereskedők iránt, sőt együtt érziük velök. Mindennek ellenére dicsérjük a törvényt és azt kell kívánnunk, vajha az országgyűlés ne állana meg e félrendszer előtt.

Mert kétségkívül az eddig mindennél előbb való fiskális ügynek feladását jelenti, ha legalább a szatócsboltok, cukrázdák, bodegák nem versenyeznek egymással a pálinkaitatásban. Ha az utcán való kimérés, a poharankénti elárúsítás, mely mind megtette a magáét a nép, a munkásosztály nagy részének elzűllésére, — megszűnik.

Sehol a világon nem ismerünk államot, mely polgárainak a pálinka ivásra és így az iszákosság szenvedélyének kielégítésére annyi alkalmat nyújtana és oly sok formát tökéletesítene, mint a mienk. Norvégiában csak orvosi rendeletre kapnak pálinkát s ismeretes az a néhány év előtt történt eset, hogy a svéd-norvég király norvég hajón utazván, szeszes italok felhozását hagyta meg a norvég matrónának, az pedig előbb ellenkezett, aztán felhozta a szeszt, de a tengerbe dobta. Nevelés és tanítás oly mélyen vésték már a norvég szivekbe a szeszes italok-

nak, kivált a pálinkának vészes hatásait, hogy ott már maga a nép, mint egészsége elleni mérenyületet utasítja el magától a nálunk oly népszerű „egy két kupiczát.“ Amely egy-kettőből lesz a tizenkettő, aztán a szokásos pálinkázó, később a szenvedélyes iszákos s egy nemzedékre rá — a korcs utódok, a csenevész férfi faj. Jól ismeretesek az angol *temperance*-egyesületek is, melyek egyetlen célja, hogy az alsó néposztályokat a mértékletes életre, főleg a szeszes italoktól tartózkodásra szoktassa. Általában azt tapasztaljuk, hogy a szabad, művelt nemzeteknél az iszákosság ritka tünet; szolgaságban senyvedő és műveletlen népeket azonban könnyen ejt hatalmába. Egy okkal több, hogy örüljünk az új szesz törvénynek.

Örülünk? Hát nem marad meg a sok korcsma, a hol pálinkát mérnek? De az egészen más. A szatócsbolt a gyöngye jelleműek elcsábítója. Alkalomnyújtás arra, hogy ha az illető bármily csekély házi szükségletért befordul a szatócsboltba az elébe rakott ingerlő üvegek „borovicska“, „szilvium“, „rozsolis“, rum és hasonló nemes tartalma közvetlenül előtte legyen, hogy egy pakli három krajczáros dohány beszerzése alatt már felbredjen benne az örökösön lesben álló italvágy. Tényleg úgy van, hogy a mi népünk soraiból korcsmába az megy, aki nagyon ur a háznál, aki független, vagy aki e részben a házanépével megalkudott. De ahol az iszákosságra hajló gyenge alany, pl. a felnőtt legény, vagy a jó házasúrsat bíró házasúrs a családi életben megtalálta a maga kicsapongásának okos-

fékezőjét: ott a korcsma a rövidebbet huzta. Oda elmenni egy önálló elhatározás kellett, aminek ellene lehetett szólni. Korcsmába menni több idő, több pénz, több vágy kell. Tehát több érvet lehet az elmenés ellen felhozni. Eltitkolni az odamenést a korcsmai nyilvánosság miatt lehetetlen. Azt pedig senki sem mondhatta, hogy nem inni ment oda: ezért a legjamborabb munkás vagy paraszt is kinevette volna a maga czimboráját. Mindez a kis boltnál másképp van. Oda elmehet minden némémasszony mindennap tizszer a legkülönbözőbb és részben valódi ürügyek alatt. Most tú kell, most czérna. Most a bors fogyott ki, most meg az eczet. A kis boltok nem szeszül keletkező forgalmát is nagyon emelték ezek a szükséges ürügyek: ez egy okkal több, annak elhívására, hogy a törvény a szatócsokat valóban sújtja. Ha a más-hol jól őrzött asszony vett egy kis sót, vagy a gazda egy kis szekérkenőcsöt, vagy ostort, hát felhajtotta azt az egy-két kupiczát. Ki beszél róla? Ő nem, a boltos sem. Ha nincs pénz, nem baj: a boltos jó, ad az hitelbe; huz egyet a krétával a hátulsó ajtó falára és rendben van. Majd kamatostól jön vissza az a komisz szilvaszesz, meg az az erős törkölypálinka.

Valóban bámulni tudjuk a pénzügyminisztert, hogy az állam jövedelmek csökkentésében ennyit merészelt. Ez azt jelenti, hogy az ország ethikai alapra lépett és legalább országos törvények nem fogják szertelenül szolgáltatni a bűnre csábító alkalmakat.

A „Selmeczbányai Hetilap“ tárczája.

Morganatikus házasság.

— Aktuális téma. —

Egy készülő morganatikus házasságról beszél most mindenki: Ferencz Ferdinánd trónörökösünk házasság szándékáról, Chotek grófnő, Frigyes főherczeg nejének udvarhölgyével. Mi a morganatikus házasság s melyek a következményei arra a fejedelmi vérre nézve, mely családi életét ily házassággal kívánja megállapítani, — elmondja világosan a régi jó Marciányi lovag, ki szak tekintély volt az efféle kérdésekben.

A morganatikus szó a morgjan régi gót szóból ered, melynek jelentése: megrövidíteni, korlátozni. Itt az asszony egyenlő jogát a házasságban rövidítik meg, latinul: Matrimonium ad morganaticam, vagy: matrimonium ad legem salicam (házasság balkézre.) A morganatikus házasságban a nem egyenlő születésű nő és a gyermekek a férj és apa születési előjogaiból ki vannak zárva. Az ilyen házasságnak lényege és ismertető jele az, hogy először: a belőle származó gyermekek egy esetleges trónutódlásból, mely apjukat adandó alkalommal megilletné, kizártnak; másodsor: hogy a belőle származó gyermekek, daczára annak, hogy a házasságot sem az egyházi, sem a polgári törvény szempontjából nem lehet megtámadni, az egyenlőtlen születésű anya nevét és rangját öröklik; harmadsor pedig: hogy a házasságban az egyik vagy egy szuverén család fő- vagy egyik mellékágából, vagy pedig ama főrangú nemzetségek valamelyikéből származott legyen, amelyek 1825-ben a mediatisálás után a szuverén há-

zakkal egyenlő születésűeknek nyilvánítottak. Oly házasságoknál, melyeknél a férfi egyenlőtlen születésű, a gyermekek — úgy, mint közönséges házasságoknál — az apa nevét és állapotát követik. A rendes udvari házasságoknál különben az az eset is előfordulhat, hogy dinasztikus és egyéb politikai érdekekből a gyermekek nem az apától, hanem az anyától öröklik a születési előjogokat s a trónutódlás jogát, mint például Mária Terézia és Lotharingiai Ferencz közt és száz évvel később a Viktória királynő és Szász-Köburg Albert herczeg közt kötött házasságoknál történt. A születés utáni rang egyenlőség, tudniillik az egyenlő születés fogalma és elve hajdanában általános feltétel volt a nemesség házasságainál, és első föltevés arra, hogy a házassági jog leglényegesebb része, a házasság egyenlősége meglévőnek tekintessék és hogy a nemesi előjogok a gyermekekre átszállhassanak. E jogviszony tisztán germán eredetű és ennél fogva többnyire csak a germán eredetű népeknél divatos. Angliában ily értelmében vett mesalianceokat sohasem ismertek, ép oly kevéssé az udvarnál, mint az arisztokrácia köreiből, s a britt főrangú századok óta előszeretettel házasodott össze a gentryvel és a polgársággal, anélkül, hogy ezáltal historikus fényén, tekintélyén és gazdaságán csorbát ejtett volna, sőt ellenkezőleg, mondható, hogy mai demokratikus korszakunkban is közmondásos életre valósgát főleg annak köszönheti, hogy kék vért folyton egészséges piros vérral frissítette. Épp oly kevéssé ismerte az avitikus magyar rendi alkotmány és Verbőczy a fejedelmi, vagy nemesi mesalianceok modern fogalmát, ami különben is magától is érthető oly választókirályságban, a milyen a magyar volt, hol a dinasztia a nemzet kebeléből emelték a trónra, továbbá oly nemességnél, mely egyszerre, mint tömör egység alakult

meg a nemzet javából s a melynek minden tagja kard és paizs viselésére jogosultnak érezte magát.

Az egyenlősületés princípiuma ezidő szerint csak a szuverén családoknál és Németország ugynevezett magas nemességénél bír még jelentőséggel. A hajdani német birodalom e magas arisztokraciájának a birodalom feloszlása után az 1815-iki aacheni konferenciának jegyzőkönyve értelmében, a német szövetségi törvény 1818. november 7-én alkotott cikkelye s a német szövetségi aktának I. Ferencz császár által 1825. augusztus 19-én szentesített stipulációja nyomán az összes szuverén házakkal való egyenlő születési joga adományoztatott. E jog pedig azt jelenti, hogy ha például egy osztrák főherczeg, egy orosz nagy herczeg, vagy porosz királyfi egy ily „egyenlősületésű“-nek elismert főúri család leányát nőül veszi (legyen e család herczegi, grofi, vagy bárói is) ez által nem köt rangján alóli házasságot s nincs ok rá, hogy az illető hölgygel morgantice összekeljen, amennyiben e házasság a férfi rangjához illőnek vétetik. A feleségül vett nő az esküvő után férje összes születési előjogainak részesévé válik és annak rangja állapotát követi, t. i. a többieknél egyenrangú kir. herczegnő, fő- vagy nagyherczegnő, esetleg királyné is lesz.

Példa rá Frigyes cs. és kir. főherczeg házassága az efféle magas családból származott Croy--Dülmen Izabella herczegnővel, ki e házassága által egyenrangú osztrák főherczegnői méltóságot nyert, míg a még oly előkelő, régi és gazdag, de nem mediatisált herczegi házak leányai legfőjebb morganatikus frigyben egyesülhetnek szuverén családok vérbeli herczegével, ami utóvégre is, eltekintve a házasság hivatalos elismerésétől és nevével, mégis csak mesaliance-számba megy. Világos tehát, hogy a magas nemesség nem azonos a fő-

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hír.** *Baltik Erigyes* dunáninneni kerületi ágost evang. püspök tegnap szombaton városunkba érkezett, hogy az átalakított lyceumi épületet megszemlélje és vasárnap az új berencsfalusi templomot beszéltelje.

— **Érdekes vendége** volt városunknak a minap Bárá Hellenbach dzsidás kapitány és szlavóniai nagybirtokos személyében, ki egy peres ügyben őseire vonatkozó adatokat jött ide gyűjteni. Tudva levő dolog, hogy a Hellenbachok városunk történetében nagy szerepet játszottak és egyik közülök kamaragróf is volt. Hogy mily eredménnyel járt el kutatásában báró Hellenbach, azt nem sikerült megtudhatnunk.

— **Kinevezés.** Vattay Nándor bányagyakornok akad. tanársegédnek Händel Vilmos dr. dijas joggyakornoknak lett kinevezve.

— **Házasság.** Dr. Mangler Béla nagyidai orvos e hó 18-án Hegybányán házasságot kötött Barsi Ilonka kisasszonnyal, özv. Barsi Rezsóné bájos leányával. — A fiatal pár esküvő után Nagyidára utazott. — Özv. Urbán Miklósné Irén leányával e hó 25-én kötött házasságot Béalabányán Gedeon Lajos budapesti államasuti hivatalnok.

— **Halálozások.** Zalányi János lyceumi tanár neje szül. Ábrahám Irén alig negyvennyolcz órai betegség után, életének 25-ik, boldog házasságának 6-ik évében e hó 22-én meghalt. A boldogult fiatal, jó lelkű, szép asszony elhunytát férjén és három kis árvácskáján kívül kiterjedt előkelő rokonság gyászolja. — Temetése, melyen a lyceumi és gimnásiumi tanári kar testületileg vett részt, nagy részvét mellett ment végbe e hó 24-én. — Megemlítjük itt azon mindenféle, talan rosszakaratulag is koholt híresztelésekkel szemben melyek a fiatal asszony halálát foghuzásnak és elaltatásnak akarnák betudni, hogy ebből egy szó sem igaz, mert halálát orvosi megállapodás szerint a nála nagyobb vehemenciával fellépett kanyaró és az ez szülte vérméregzés okozta csakis.

Steiner Bernát köztisztviselőben álló kereskedő törv. hat. biz. tag Ilona leánya, életének 22-ik évében e hó 24-én elhunyt és nagy részvét mellett lett 26-án eltemetve.

— **A katolikus nőgyeület** esütörtökön a Kolos intézetben Vágner Józsefné elnökle mellett választmányi gyűlést tartott, a melyen a buzgó választmányi tagok a közelgő karácsony alkalmával felruhálandó szegény iskolás gyermekek tárgyában értekeztek és elhatározták, hogy 40 leánygyermek lesz ruhával és cipővel ellátva. Tárgyaltattott ez alkalommal a város tanácsának a létesítendő árva- és szeretetház ügyébeni átirata és határozatát, hogy az egyesület pénzlára javára a farsang első felében bált rendezni fog. Erzsébet napján november hó 19-én testületileg vett részt az egyesület a Nagyboldogasszonyról címzett templomban tartandó isteni tiszteleten. A karácsonyi ajándékokra nézve a ruhaszövetek és hozzávaló, valamint a cipők bevásárlására az elnök, esetleg alelnök, Eckert Dismasné, Mihálik Istvánné és a titkár küldetnek ki azzal, hogy a ruhaneműek ez idén Weiner Lipót üzletében vásárolandók. A ruhaneműek kiszabása a „Kolos“ intézetben történik, a hol is a karácsonyfa is felállítandó és a kiosztás is foganatosítandó lesz és pedig

nemesség szóval, amely nálunk gyűjtőneve valamennyi hercegi, grófi és bárói nemzetségeknek. A magyar főri családok közül csak kettő tartozik e magas nemesség soraiba, melyet electrissimus (Erlaucht) czim is megillet: az Eszterházyak és a Pálffyak, kik a hajdani német birodalom területén főnemesi uradalmakat (Allodial Güter) bírtak s a német császár hűbéresei voltak.

A kékvérű equiparenzia és a morganatikus házasságról mondottakból könnyen látható, hogy a volt bolgár fejedelmek, Battenberg Sándor hercegnek, Loisinger Johannával kötött házassága egyáltalában nem tartozott a morganatikus frigyek sorába. A Battenberg-család ugyanis nem Németország magas nemességéből való s ez osztály minőségénél fogva nem is tartozhatik oda, amennyiben a német birodalom idejében még nem is létezett s csak 1858-ban kapta meg a nagy hercegi rangot.

A spanyol királyi házzal nemrégén még közelebbi vérrokonságba lépett Teck herceget, a Würtemberg Sándor herceg és egy magyar főrangú nő: Rhédey Klaudia grófnő közötti morganatikus házasságból származnak. A Teck hercegi család ősanijának, Rhédey Klaudia grófnőnek egyetlen születéséről különben szó sem lehet, amennyiben a Rhédeyek Ába királyi nemzetségéből származnak, melyből Ába Sámuel Szent István sógora, 1041-től 1043-ig Magyarország királya eredt. Mindenesetre említésre méltó, hogy az angol trónörökös fiának, Anglia eshetőséges királyának neje anyai ágon magyar eredetű.

B. K.

karácsonyestét megelőző vasárnap d. u. 3 órakor. A ruhák kiszabására önként vállalkoznak: Hausdorfer Józsefné, Eckert Dismasné, Müller Ernóné és Papp Györgyné. Ezen karácsonyi segélyezéshez önként hozzájárulnak Krausz Kálmánné, Eckert Dismasné, Hausdorfer Józsefné 5—5 frttal, Papp Györgyné 2 ruhát megvarrat és 1 frtot ad, N. N. 2 ruhára való szövetet és 6 pár harisnyát ad, Mihálik Istvánné 2 ruhát megvarrat, Ács Józsefné 2 ruhát megvarrat, Müller Ernóné 3 ruhát megvarrat és Schmidt Ferenczné 2 ruhát ad. Ezen kegyes adományokat a jelenlevők jelentették be, de ezeken kívül valószínűleg, az egyleti választmány távollevő tagjai is fognak még adakozni, hogy azután a segélyezés minél hathatósabb lehessen. Az árva és szeretetházra nézve hosszabb eszmecsere után a választmány kijelenti, hogy nincs abban a helyzetben, hogy az egyesület közgyűlése elé ezen tárgyban határozott ajánlatot tegyen, miután a tervezett árva- és szeretetházra nézve nem tudja, hogy ennek szervezete milyen lesz? mi lesz ott az ápolási költség, vagy nevelési díj? miképen helyeztetnek el ott a gyermekek, vagy felnőttek? mily jogokat nyerné a nőgyelet bizonyos évi pénzösszeg fizetése által? stb. Ezen határozatról külön átiratban értesítendő a város tanácsa.

— **A Geramb J. József** Unio bányatársulat közgyűlése lovag Berks Robert kir. kamarás elnökle alatt e hó 24-én ment végbe. A közgyűlés az elnök jelentését tudomásul vette és Hain Ferencz eddigi czimzetes bányagazgatót valóságos bányagazgatóvá választotta meg.

— **Beszámoló beszédet** fog legközelebb tartani a selmeczi választó közönség előtt Farbak István orsz. gyűlési képviselőnk, mint azt a város hivatalos lapja hírül hozza.

— **A reformáció emlékére** ma vasárnap ünnepi istentisztelet lesz a helybeli ág. evang. templomban, melyen a lyceumi tanári kar és ifjuság is részt fog venni. — Az egyházi nagy ünnepi beszédet Händel Vilmos főesperes tartja.

— **A vörös-kereszt egyesület helyi választmánya** az ismert tárgysorsjáték húzását e hó 25-én d. u. 3 órakor ejtette meg. A nyeremény tárgyat, egy szép, műbecsel bíró kép, a 244. szám sorsjeggyel Breznay Géza akad. hallgató nyerte meg.

— **A halottak estéjén.** (Visszaemlékezés.) Jövő szerdán ismét fényt fognak árasztani a temetők sirhantjai. — Mindenki, a ki csak teheti elmegy kedves halottjának, vagy halottainak sirjaihoz és elmereng ott az élet mulandóságán, de erősödik hite: a feltámadásban. — Városunkban; különösen régi hagyományhoz híven a polgári dalkör és akadémiái ifjuság testületileg vonul ki ez estén a sirkertbe, hogy elhunyt egykori tagjaik iránt kegyeletüknek adjanak méltó kifejezést. — De hány sirhalom marad ez estén sötétben, melyekről nem tudjuk, kiket földnek el. — Elhagyott sirok, mik alatt nevezetes emberek hamvai nyugosznak. — Hogy csak az akadémia életéből hozunk fel példákat, itt vannak eltemetve egykori tudós korifeusai közül Schitko, handstadti Lang, taktakenézi Drevernyák Ferencz volt kamaragróf, Prybila András (Vihnyén halt meg), Russegger lovag akad. igazgató és még mások; és mennyi volt akadémikus, kik mint ilyenek haltak meg és lettek itt eltemetve. — Nem állott módunkban az akadémian elhaltaknak az akadémia alapítása, vagyis 1770-ik év óta egészen 1823. évig tartó névsorát összeállítatnunk, de ezen évtől egészen mostanáig, tehát 76 év alatt Selmecezen a következő akadémiái hallgatók haltak meg és vannak itt eltemetve. — Megjegyezzük, hogy az évszám nem az elhalálozás, hanem az akadémiaira történt beiratkozás évét jelenti.

1823: Scheinl Samu (Erdélyből); 1825: Belló Ede; 1827: Bányász Lajos; 1828: Oberth Ferdinand; 1834: Gode József; 1835: Dohy Pál (Erdélyből); 1836: Olitscher Antal (Csehország); 1837: Dobrovolny Ferencz (Galiczia), Gedlicska József (Csehország), Scheiblbrander József (Salzburg) és Zanko Adolf; 1839: Vajai Ravasz Károly és Wächter Vilmos; 1842: Herkovits Ignác, Ráder Agost (Karinthia) és Fraentzl Károly; 1844: Nemes Ámon Titusz, Purtscher Herman (Tirol), Stöckl Samu és Lipter Alajos; 1845: Holtzschuh Ernő, Konstantiny István és nemes Than Gusztáv (Ausztria); 1846: Knopp Gyula, Preiss Ede (Csehország) és Vodniánszky Herman (Csehország); 1848: nemes Klémpay Gábor; 1850: Báró Geramb Fridolin, Schlöss Lajos (Ausztria), Szablak Antal és Pachinger Ferencz, ki fürdés közben a Roszgrundi tóba fult; 1852: Viesner Herman; 1853: Pauliny Géza; 1855: Krebs Ferencz (Szilézia) és Unterberger János (Tirol); 1856: Wurm János, Báró Geramb Adalbert és Stamminger Gyula; 1857: Trenesánszky János; 1859: Janiszevszky Miksa (Galiczia); 1860: Tribusz Gyula; 1861: Teichmann Ede és Clas Ágoston (Szász nagyhercegség); 1865: dezséri Boleman Sándor (Léván lett akadémiai pompával eltemetve); 1868:

nemes Máriássy János (meghalt 1870. január 3-án Meglőtte magát). Azóta meghaltak 1873: Söltz István; 1875: Barabás Dániel; 1880: Saueressig Gyula és Oblak József; 1882: urai Uray László; 1883: Oszvaldt Virgil; 1891: Lászlófalvai Dávid Béla (meglőtte magát) és 1896: Bálint Nándor.

Kegyeletesen emlékszünk meg azokról is, kik mint volt akadémikusok a szabadságharcban estek el, ezek: az 1844. évben beiratkozott Georgievics János és Markus Zsigmond, kik mint honvédek estek el 1848-ban a csatáléren. Az 1842. évben beiratkozott nemes Császár György és az 1845-ben beiratkozott Slavkovich Károly pedig a zalatnai gyalázatos megszárlásnál gyilkoltattak meg a Lukács család tagjaival együtt az oláhok által. — De felelőnk itt az 1863-ban beiratkozott szép fiatal nyalka fiút, nemes Szepessy Károlyt is, ki 1866-ban a katonasághoz szegődött és mint hirtelen kinevezett hadnagy a königgrätzi csatában esett el.

— **A magyarországi ág. hitv. evang. egyetemes egyház** rendes évi közgyűlését f. október hó 18—20 napjain tartotta Budapesten, melyen a helyb. lyceum kormányzásával megbízott iskolai tanácsnak alábbi fontosabb határozatait vette helyeslőleg tudomásul. A helyb. lyceum főntartói t. i, a magas kormány, a helybeli ág. hitv. ev. egyház és a magyarországi ág. hitv. ev. egyházegyetem: ez választja a lyceum felügyelőjét és az iskolai tanács hármast jelölés alapján az igazgatót 6—6 évre, ez vesz tudomást a dunáninneni ág. hitv. ev. egyházkerületi gyűlés, illetőleg annak püspöke utján a lyceum kormányzásával megbízott iskolai tanács határozatairól. Ezen tanács tagjai közül tizenkettőt hat évre a helyb. ev. egyház — köztük két lyceumi tanárt, — tizenkettőt a dunáninneni ev. egyházkerület választ; a helybeli ev. egyház képviselői ennek két lelkésze, az egyetemes ev. egyház választottjai a lyceumi felügyelő és igazgató: így összesen 28 tagból áll az iskolai tanács. A magas kormányral megújított szerződés értelmében, mely a 12 rendes és a tornatanáron kívül két helyettes tanár alkalmaztatását is kívánja, Suhajda Lajos választott helyettes tanárnak. A jövő tanévből kezdve a tandíjon (24 frt) és az állami tanári nyugdíj járulékon (3 frt) kívül a tanulók beiratási díj czimén is 3 frtot fognak fizetni, mely díjnak fizetése alól egy tanuló sem menthető fel. Ugyanis a következő tanévtől kezdve nemcsak, mint eddig, csupán a lyceumi tanárok fiai, de valláskülönbőség nélkül más kitartó szorgalmú és jó magaviseletű tanulók is részesülnek tandíjmentességben, melynek mily nagyságban és hány tanulónak leendő juttatása fölött a tanári kar véleménye alapján az iskolai tanács fog határozni, a miért is az illető tandíj elengedésben részesülni kívánó tanulók ez iránt folyamodványaikat a beiratások alkalmával az iskolai tanácshoz czimezve a lyceum igazgatójának adják át. A már a múlt évben a tanárok ötödéves korpótlékaira vonatkozó, elvben kimondott határozatot, hogy minden tanárnak a más protestáns gymnasiumokban töltött tanári éve is be tudatnak az ötödéves korpótlékba, a folyó tanévtől kezdve teljesen megvalósította úgy, hogy most három tanár részesül 5, két tanár 4, két tanár 2 és négy tanár 1—1 ötödéves korpótlékban. A tanítóképzőnek önálló szervezésére felhívó miniszteri leirat tárgyalása után a tanács kimondta, hogy a tanítóképző első évi tanfolyamába való fölvetelt a jövő tanévtől fogva beszünteti; a mostani növendékeknek megengedi, hogy a tanfolyamok sikeres bevégzése után a lyceummal kapcsolatos képzőben megszerezhesék tanítói okleveleiket. — A lyceumi épület átalakítására szükségelt 12000 forint törlesztését ugyan elvállalta a kormány, a lyceum azonban 15 éven át 3% ot fizet ezen összeg után az országos felekezeti nyugdíjalapra. A lyceumi számadások 57792 frt 21 kr bevétellel szemben 53733 frt 42 kr kiadást tüntetnek föl; minden alapnál, ugy a tulajdonképeni lyceumi, mint az élelmezői, zeneintézeti, ösztöndíj féle, Breznay birtoki, tanári nyugdíjalapnál főlsleg, összesen 4058 frt 79 kr maradvány a múlt 1898/9-ik tanévi sáfarkodás eredménye. Csak még 15 év előtt is a tulajdonképi lyceumi kiadás 8609 frt 33 kr. volt, mely kiadás most 31532 frt 91 kr. Így fokozódnak az igények a haladó korrall!

— **Akad. ifjusági ismerkedési estély.** F. hó 22-én, vasárnap este 8 órakor tartotta meg az „Akadémiai kör“ e semestéri első összejövetelét, az „Ismerkedési estélyt“, a városi vígadó nagytermében. Az akad. ifjuság teljes számmal megjelent a fényesen sikerült estélyen, a melyen Huszth Aladár köri elnök mondotta a megnyitó beszédet, különösen az első éves collégákhoz szólva. Ezeknek nevében Czentner József első éves vaskohász felelt, kijelentve collégái nevében, hogy iparkodni fognak a beléjük helyezett bizalomnak és várakozásnak megfelelni. Ezután Zúgn Nándor II. é. erdész az assistensi kart éltette, a melynek nevében Kolossy Imre assistens mondott köszönetet, s az akad. ifjuságot éltette.

— **Mit kelepelt a gólya...** Mult hó közepe táján a Hont-Németi óvónó egyszerre rosszul lett, szivgörcsöket kapott. Mindenki sajnálta és a legnagyobb részvétellel viselkedett irányában. A környezete — semmi különösét nem sejtve — iparkodott neki segítkezett nyújtani. Pár nap múlva — ismerősei a és környezetnek legnagyobb öröme — jobban lett. Azonban nagy lett a meglepetés a midőn egy gólya azt kezdte kelepeltetni, hogy: „Nem volt az szivgörcs, hanem az óvónó állítólag holt gyermeket szült, a melyet az óvónó édes anyja egész titokban a kertbe egy szilvafa alá elásott. Ezt azonban megszagolták a csendőrök és rövid kutatás után a magzatot meg is találták egy rongyba csavarva a jelzett helyen elásva. A magzatot most már a temetőben helyezték el a csendőrök. (Az óvónó, F. M. jelenleg nem tanít, hanem szabadságon van Selmecezen).

— **Uj gyógyszer.** „Hontin“ név alatt dr. Sztankay Aba báti gyógyszerész és vegyész egy a tanalbinál 100%-kal hatásosabb gyógyszert talált fel, mely különösen bélbajoknál kitűnő gyógyhatású. Az új gyógyszerrel a budapesti orvos egyletben legközelebb fog előadás tartatni.

— **Az alsó régiók.** Így nevezhetjük, ambar így is nevezik városunknak az Erzsébettől lefelé eső részét már a geográfiai helyzetnél fogva is. Ezt a részét városunknak a felsőrégiók polgársága meglehetősen lenézi és nem tekintti — mondhatjuk — a városhoz tartozónak, hanem holmi külutczának. Pedig szegény alsó utca ártatlanul bűnhődik, nem illeti őt e megvetés. Hiszen maga erejéből mindent megtesz arra nézve, hogy fejlődjön, hogy a felső régiókhoz hasonló legyen. Épül igen szépen! Rövid 2 év alatt 5 szép ház épült a város ezen részében és mindolyanok, melyek az alsó régiók városi jellegét nagyban emelik. És e mellett még mindig elég a hely, építkezhetünk itt, a mennyit csak tetszik. Csak akarát kell hozzá! A Paradicsom-hegy töve nagyon is kiépült, onnan tehát már kiszorultunk. Akarunk vigadót, takarékpénztárat stb. építeni, mért ne emeljük ily épületekkel az alsó utca fényét, élénkségét. Utóvégre is ezé a jövő és ha most önkéntesen fejlesztjük, nemsokára *kényszerülve* leszünk rá. — Félre tehát az idegenkedéssel és félelemmel; barátokozunk meg az alsó régiókkal! Hiszen városunk csak erre terjeszkedhetik és fog is terjeszkedni különösen, ha kiépül a második vasutak is. *Alsóutczabéll.*

— **A gázgyár** tárgyában kötött szerződést a miniszterium jóváhagyta és így most már alapos kilátás van arra, hogy a közvilágítási jogos és méltányos kívánalmak teljesíthetnek. Különösen, hogy a felső rózsza-utca, új ut a Murgásház mellett a rózsautczába vezető sötét sikátor és az iparos-utczában néhány gázlámpa fénye fogja felváltani a közbiztonságot veszélyeztető örökös sötétséget.

— **A járvány.** A kanyaró még mindig tart, sőt áldozatokat is szed s alig van kilátás arra, mint azt sajnosan kellett megjósolnunk több ízben, hogy e járványnak egyhamar vége vettessék. — Járványos tifusz és tüdőlobos megbetegedések is fordulnak elő; így egy akadémiai hallgató hagymázban fekszik a városi kórházban az akadémikusok részére külön berendezett osztályában. Aggodalommal nézünk a ködös, nedves időjárással beköszönteni szokott november elé és türelemmel várjuk a járványkórház berendezését és egyáltalában a szükségeselt közegészségügyi intézkedések megtételét; mert a veres czédula nem segít egymagában azon, hogy gyászos fekete czédula ne kövesse nyomát.

— **Rendőri hírek.** *Órült.* Patta Imre selmecezi cipőgyári munkást, ki, mint azt annak idején megirtuk, megőrült, a rendőrkapitányi hivatal, miután az állami elmeorvosintézetekbe fel nem vették, illetőségi helyére Vácra küldötte. — *Csavarógó többször büntetett* tolvajt tartoztatott le a rendőrség Harmatovszky Edé péklegény személyében, ki egy akadémiai hallgató szobájából ruhánuméket lopott s tovább akart azokkal illanni. A jó madár a helybeli kir. járásbíróshoz kísértetett át. — *Egy ezüst karperecz* találtatott a helybeli vasuti állomáson. A tulajdonos a rendőrkapitányságnál veheti azt át igazolás mellett.

— **Rosszak a szivarok.** Több panaszt kaptunk a dohányosok részéről, hogy a selmecezi olcsóbb szivarok egy idő óta rosszak, sőt egyik panaszos szerint a portoriko és brittanika nagyobb részt elszíhatatlan. Közöljük ezt minden kommentár nélkül azzal, hogy szeretnők, ha rövid idő múlva szivarjaink jóságát dicsérhetnék a dohányosok.

— **Az akadémia vadászata október hó 22-én.** Folyó hó 22-én a tópatoki kincstári területen, annak Kuraca, Dolna Pazsit, Kozsuhlja, Horna Pazsit, Szalka, Javorova és Zslejbke (Mikor lesz már ezeknek is magyar nevük? — Szerk.) erdőhelyein tartatott meg a hivatalos vadászat. Gyönyörű szép derült őszi idő volt, s az egész napon át szélesend uralkodott. Délben olyan meleg volt, hogy bátran kiállotta volna a versenyt szeptemberi napjainkkal. A fent felsorolt erdőhelyek jó része fiatal erdővel van borítva s ezek közül különösen a Kuraca, a hol az első hajtás eszközöltetett, biztos reményekkel kecsegtetett az iránt, hogy a haj-

tásban vaddisznókra bukkanunk. Ez az erdő rész ugyanis a vaddisznókat határ szomszédságában van, a honnan a fiatalosban levő magfák maktermésére a vadisznók nagyon gyakran átlátogatnak. A vadászatba vetett kövér remények által okozott kéjes érzéssel foglaltuk el állásainkat, s türelmesen vártuk a hosszú hajtás eredményét. Ez egyszer azonban reményeinkben csalatkozunk, mert a hajtásban vaddisznó nem volt. Mindössze 2 drb nyul, egy róka, egy őzsuta és néhány császármadár veretett fel benne. Cső elé ezek közül is csak egy drb nyul és egy császármadár került, s ezek a nagyszemű söréttel elhibáztattak. Volt azonban e hajtásnak egy más nevezetessége. Ugyanis egészen friss medvenyomokra akadunk benne több helyen, a mi világosan azt igazolta, hogy a mackó az előző éjjel átvonult ezen az erdő részén. A vidékünkön is gyakran előforduló hangyászó medvék ugyanis ezen időben szoktak átvonulni a Nagy-Fáttra hegység hermaneczi és környézi részeibe, s ilyenkor nem ritka eset az, hogy egy pár napra belé veszik magukat az előbb leírthoz hasonló sűrű fiatalosokba. Hanem a Kuracai mackóra bizony egész napon nem akadunk rá. Bizonyosan már valahol Garamberzenze körül lehetett ez időben. Érdekes volt a Szalkában rendezett 3-ik hajtás. Itt két őzsuta, egy őzgida és egy róka veretett fel. Az őzek visszacsaptak, a róka koma azonban cső elé került és Varga J. urad. erdőkezelő által szerencsésen le is terítetett. Hatalmas egy vén bestia volt ez, s ki tudja, hogy hány éven keresztül pusztította rakásra a vidék apró vadait. A Javorova völgyben rendezett negyedik hajtásban két drb nyul egy erős őz bak két drb őzsuta cső elé került ugyan, de elhibáztattott illetve sutát tilos lévén lőni, a vadász vonalon átbo-csájtattott. A róka megszimantotta a dolgot s visszacsapott. Az ötödik hajtás Zslejbkében volt. Itt két drb nyul hajtott fel, s az egyiket Spettlmann János akad. tanársegéd lőtte le. Hogy a hajtások eredménye ily kedvezőtlen volt, annak a szálas erdőben lehullott száraz alom, s általában az őszi száraz időjárás volt az oka, a melynek következtében vadjaink ez idő szerint inkább a fenyőerdőkben tartózkodnak, s legfeljebb éjjelenként mennek át a lombos erdőben található szórványos maktermésre.

— **Szinészet.** Báródi Károly színigazgató derék társulata minden módon iparkodik azon elismerésre méltó pártolást, melybe eddig közönségünk ré szesíti kiérdemelhetni. Ne is szünjék meg ama jóakaratu pártfogás, mely eddig közönségünk részéről a társulat iránt mutatkozik. Az elmúlt héten előadott darabok mind tetszettek és a közönség jól mulatott. Kívánjuk, hogy így legyen az továbbra is. — Jövő esztendőnkön ünnepli meg a társulat és vele színházlátogató közönségünk is Báródi Károly 30 éves színigazgatói jubileumát, mely alkalommal „A vereshaju“ kerül színre. Ugyancsak a napokban rendez a szintársulat Petőfi Sándor eltűnésének 50 éves emlékére egy Petőfi ünnepet, a mikor a „Hadak utja“ adatik elő, aznap délelőtt pedig koszorut helyez a társulat az Erzsébet-téri honvédszoborra. Tegnap Tolnainé Juliska jutalomjátékául „Magdolna“ ment, ma vasárnap „Leszámolás“ (egészen új darab) kerül színre.

— **Óvakodjunk a rossz kutyáktól.** (Ezen sorok közlésére kértünk fel.) F. hó 1-én a Jezsek-féle ház előtt menő egy igénytelen kis fekete kutya harapta meg lábamat, kis sebet ejtve azon fogaival. Tek. dr. Stuller bányafőorvos úr ekkor sebemet megvizsgálván 5 napi idő alatt lévő felgyógyulásomat helyezte kilátásba. S miután kénytelen voltam szegény családom fenntartása érdekében elutazni, elmentem Körmezbányára, hol azonban sebem annyira rosszabbodott, miként lábamra alig voltam képes állni s nehezen hazautazni Selmeceze. Hála dr. Stuller főorvos úr beteget irányában tanusított jó indulatának, ki megérkezésem alkalmával rögtön segélyemre jött, ma minden veszélyen túl vagyok, de ha még két napig húzódott volna a dolog, úgy életemmel fizetnem volna meg a fent említett kis kutyamrást. A midőn is családommal együtt halás köszönetem kell nyilvánítani a tek. főorvos urnak, nem mulasztatom el, hogy tekintetes szerkesztő urat fel ne kérjem arra, hogy a n. é. közönséget becses lapjában arra figyelmeztetni sziveskedjék, hogy mily veszélyes az ebmarás és hogy ily alkalommal azonnal orvosi segílyt vegyen igénybe. *Pratschek Alajos*, zongorahangoló és készítő.

— **Kéménytűz az apácázárdában.** Tegnap szombaton délelőtt nagy ijedelmet okozott az apácák közt a hirtelen lánggal kigyulladt kémény. A tüzet az ott elhelyezett volt nyomda petroleum motora után a kéménybe beszívódott petroleum meggyulása okozta. A tűz két-három órán át tartott, mert az égő petroleumot eloltani hamar nem lehetett és nagy büzt terjesztett az egész piacon.

— **Kicsi a lakpénz.** E czim alatt lapunk 1897. évi 17-ik számának vezércikkéből most hogy újból aktuálisá vált a kérdés ezeket közöljük:

Kicsi a lakpénz! Joggal hangoztatják e panaszt itt Selmecezen a tisztviselők; mert csakugyan, Selmeceze a tisztviselők részére rendszeresített lakpénz nem csak, hogy nem áll semmi arányban az itteni viszonyokkal, de határozottan nevezetesen. A lakosság száma évről-évre növekszik, a lakások száma pedig fogy s így természetesen, hogy a lakbér évről-évre rohamosan emelkedik. Olyan lakásért, melyet husz év előtt évi negyven forintért lehetett kibérelni, ma legalább is száznegyven forintot kell fizetni; ezt keservesen kell t apasztalnunk. És ez állapotot főleg a tisztviselői osztály sínyli meg

melynek nem áll módjában a fokozott kiadást a bevétel fokozásával egyensúlyozni. Alig van talán Selmecezen tisztviselő, ki ne volna kénytelen a fizetendő lakbér fizetéséből, mely egy sem mondható egyáltalán fényesnek, kiegészíteni. Itt van bányász- és erdőszakadémia, két gymnasium, egy bányásziskola, több népiskola, járásbíró, dohánygyár, adóhivatal, posta- és távirada, a bányagazgatóság, bányaszámvevőség, vasuti állomás; mind megfelelő tisztviselői személyzettel; itt vannak ezeken kívül a városi tisztviselők, van egy köztisztviselő és egy cipőgyár. Már most meg kell gondolnunk azt, hogy nem csak a felsorolt hivatalokban és gyárakban alkalmazottak igényelnek és bérelnék lakásokat, de maguk a hivatalos helyiségek is megannyi magánlakással kevesbitik ezek számát; így például a királyi adóhivatal magánházban bérelte ki helyiségeit; de ez mind még nem elég; még más is járul hozzá, mi Selmecezen, — mely különben is, az élelmézt és ruházódást tekintve, egyike az ország legdrágább városainak, — a lakbéréket felcsigázza. Mindig több és több helyiséget igényelnek a nyilvános intézetek, társas körök, magánvállalatok, megnyíló üzletek, s most még új akadémiái palotát épített a kincstár, mely új palotának ismét néhány magánlakosztály esik áldozatul; és e hiány semmikép sem lesz pótolva; ennek előbb utóbb az lesz a következménye, hogy a szerényebb javadalmasú tisztviselő kénytelen lesz lakpénzén kívül még fizetése felét a lakbér molochjának odatetni áldozatul; hogy miből éljenek meg azután, azt nem kérdezi a magas kincstár. Hány tisztviselő van, ki tisztességes lakás költségeit nem bírván fedezni, családjával belezsufolja magát nedves, szűk oduba, s még ott is ráfizet. Hogy ez állapot nem tartható, hogy ez állapot még a tisztviselői kar tekintélyének is árt, azt minden elfogulatlan ember beláthatja; és gondoskodik-e a kormány e visszás állapot megszüntetéséről? Késérő kacagásra fakadhatna az ember, elgondolva azt, hogy az atyai kormány Selmecebányát a IV-ik, tehát utolsó lakpénzosztályba sorozta, egyenlő rangban Abauj-Szántó, Alsó-Kubin, Aranyidka, Berencsalu, Duna-Petele, Gölniczbánya, Hatvan, Uj-Bánya, Vámos-Mikolával, Pomázzal és számtalan oly apró-cseprő helyiséggel, melyek Selmecebányához mérten faluszámba mehetnek. Hol itt a méltányosság, de hol itt csak az igazság is? Nevezetesen dolog, ha Selmecebányát a katonai lakbérosztályzatok fokozatán léptetik elő; abból nekünk, civileknek semmi hasznunk; nem szerénytelen, sőt nagyon mérsékelt óhajta Selmecebánya városának, hogy a III-ik lakpénzosztályba soroztassék, mire talán inkább rászorul, mint Nagy-Bánya, Kapuvár, Aranyos-Marót, vagy Resicza, mely csak bányatelep, vagy Salgó-Tarján, vagy épen Soroksár. Még más javaslatunk is volna, mely karöltve a lakpénz emeléssel, némileg enyhítené a lakásmiéziát. Az itteni járásbíró, adóhivatal és postahivatal helyiségei nem megfelelők. Építtessen a kincstár egy épületet, melybe ez a három hivatal elfér, s azon tárcának, melynek költségén az épület emeltetett, fizessen lakbért a többi két, más tárcza alá tartozó hivatal; így legalább megfelelő helyiségekkel rendelkezzenek a hivatalok s a jelenleg általuk elfoglalt helyiségek ismét magánlakásokul szolgálóanak.

Hiszük, hogy ha az itteni hivatalnokok együttesen folyamodnának most az iránt, hogy Selmecebánya legalább a III-ik lakpénzosztályba soroltassék, ez eredménytelen nem maradna.

— **Konfuczius, s Klincok Náczo** — mind a kettő jól vigyázó — most e héten nem szól semmit — de mondhat most már is ennyit: — hogy jövőben mind a kettő. — mondásával nem lesz meddő. — Addig is hát csaktürclem, — hiszen azon rózsza terem. — Nem fogyott még ám ki a szussz — ezt mondja a Konfuczius; — Klincok pedig povedál lem: — jövő hétig sak: „Pohválen!“

Drága a pénz és kicsi a — lakpénz.

Moll hangon énekl egy kis fizetésű magyar beamter.

Hogy kicsi a lakpénz, megirtuk már régen, E század kilenczven-hetedik évében. És ha hozzá tesszük, hogy ápril havában Koptattuk miatta a pennát javában: Akkor minden ember mondja: mért nem vártunk? Irkáltunk hiába; boldondjába jártunk. — S ime „kettő“ evnek — szép üzleti szó ez — Elmultával ismét e kérdés erőt vesz. És a sok „beamter“, mert ő értelemben „Tiszt“ már talán nincs is a régi szellemben, Csak halk sóhajtással, mert hangosan nem mer, Sugja: ah, teremtom: lakásra hol van szer?! Pénzt kölcsön ha kérek, rengeteg kamatját Nem bírom fizetni s viselem a gondját; Ha lakást veszek fel, honnét veszem bérért? Kiszopja már ez csak a beamter vére. Így kell hát fizetnem tőke nagy perzentjét, S nyomorult lakásom házir-jövedelmét. — Mi marad más hátra?... Adósság csinálás; Mert ha egyéb nem kell, mégis kell a „szállás“. És így rongyolodom s jutok le örvénybe, S velem jut mélyebben állam tekintélye. — Ha urnak szolgálja rongyos, kopottá lesz, Úrnak tekintélye bizony szintén elvesz. — Ha a magyar állam úr akar itt lenni, Szolgái bajain sokat kell ám tenni. Legalább is arról hamar gondoskodjon: Beamterje jól és illendően — la k jon.

Szerkesztői üzenet. S. G. Szabellé. Kérjük az ígért tárczát, mely érdekesnek ígérkezik.

A közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás.

Őszinte köszönetem fejezem ki mindazoknak, kik felejtethetlen felesemérem váratlan elhunytai alkalmával sulyos fájdalommal részvétükkel enyhíteni igyekeztek. Selmecebánya, 1899. október hó 25-én.

Zalányi János,
lyc. tanár.

Köszönő nyilatkozat.

Fogadják mindazok, kik felejtethetlen leányunk, illetőleg testvérünk Ilona elhunytai alkalmából fájdalom munkat részvétükkel csillapítani igyekeztek, halás köszönetünket.

Selmecebányán, 1899. október 26-án.

Steiner Bernát
és családja.

1899. évi 101. szám.

Pályázat.

A selmeczbányai kir. bányagazgatóság könyomdájánál 250 forint évi fizetés, szabad lakás, vagy ennek hiányában évi 50 forint lakpénz és évi 20 m³ tüzfajárándósággal nyomdász állásra pályázat hirdettetik.

A 40 éves életkort még túl nem haladott pályázóktól a könyomdászatnál előforduló munkálatokban való teljes jártasság és a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való bírása kívántatik meg.

A sajátkezüleg irt és a kellő okmányokkal felszerelt, valamint egy koronás bélyeggel ellátott folyamodványok a selmeczbányai m. k. bányagazgatósághoz czimezve a már államszolgálatban állók felettes hatóságuk, nem állami szolgálatban levők pedig az illető vármegye főispánja útján, kinek területén laknak, folyó évi november hó 30-ig az alólirt könyomda vezetőségéhez nyújtandók be.

Oly pályázók, kik állami szolgálatban még nem állanak, egészségi állapotukat közhatósági orvos által kiállított bizonyítvánnyal kötelesek igazolni.

A kinevezendő könyomdász a bányatárspénztár kötelékébe lép be.

Selmeczbánya, 1899 október hó 21.

M. k. bányagazgatósági
könyomda vezetőség.

Nedves falaknak

szárazzá tételét és a házi gomba gyökeres kiirtását

saját találmányu készítménnyel gyorsan, biztosan, végtelen tartósággal, teljes jótállás mellett esz-
közlöm.

Megbízásokat elfogadok Zsigmond-
utca 76. sz. alatti lakáso-
mon.

Kérve nagyra becsült pártfogását, maradok

Kitünő tisztelettel

Majoros József,
vállalkozó.

Uj czipész-üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Deák Ferencz utcában, a Baumerth-féle házban (előbb Baumerth Gyula kereskedése)

Czipész-üzletet

rendeztem be,

melyben teljes erőmből iparkodni fogok a mélyen tisztelt közönség teljes megelégedését kiérdemelhetni.

Alázatosan kérem ennélfogva nagyra becsült pártfogását.

Selmeczbánya, 1899. október havában.

Kitünő tisztelettel

Traiter János,
czipész mester.

Vendéglős kerestetik.

Besztercebányán, Kossuth Lajos utcában levő vendéglőnk azonnali bérbevételére keresünk bérlőt, illetve annak vezetésére egy ügyes vendéglőst.

Grün József és fia
Besztercebánya.

Hirdetmény.

A selmeczi takarékpénztár igazgatósága közhírré teszi, hogy 1900. évi január 1-től kezdve további intézkedésig a betevőknek az eddigi 4% helyett 4 1/2% kamatot fog fizetni. Ezenkívül a tőkekamatadót is az intézet fizeti a nála elhelyezett betétek után.

Selmeczbánya, 1899. okt. 16.

Az igazgatóság.

Halottak napjára

sírkoszorúk
és koszoru-szallagok

legjutányosabb árak melletti beszerzésére ajánljuk ezen árucikkkel is dúsan felszerelt áruraktárunkat.

Tisztelettel

Tibély Á. örökösei.

Vendéglő átvétel és megnyitás.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség becses tudomására adni, hogy a Péch Antal utcában a Mihalik házban levő, eddigi Róth Bódog-féle vendéglőt f. é. november 1-től kezdődőleg átvesszem és azt

november 2-án

Balogh Laczi és fia ifj. Balogh Laczi kedvelt zenekarának közreműködése mellett

megnyitom.

A midőn biztosíthatom a n. é. közönséget, hogy kitünő természetes vörös és fehér borokról, kőbányai világos és sötét dupla márcziusi, mindig friss sörről, kifogástalan jó konyháról és előzékeny kiszolgálásról kellőleg gondoskodtam, egyben kérem pártfogását és tömeges látogatását. T. vendégeimnek egy egészen új, kitünő tekeasztal is rendelkezésére áll.

Selmeczbánya, 1899. okt. 28.

Kiváló tisztelettel

Száder László.

Kis hirdetések.

Olesón eladó:

jó karban lévő cserép-
kályha, egy kétesövű
lankaszter vadász-
fegyver, 4 drb sel-
meczi takarékpénz-
tári és 12 drb rovnai
nyaraló részvény.

Bővebbet megtudhatni a
kiadóhivatalban.

Köhögés ellen

Kaiser
mell-bonbonjai

fölöttébb ajánlatosak.

2480 közjegyzőileg
hitelesített bi-
zonyítvány igazolja kö-
högés, rekedtség, hurut
és nyálkásodásnál utól-
érhetlenségét.

Egy doboz ára 10 és 20 kr.

Kapható Selmeczbányán
MÁRKUS M. czukrászatában.

Olesó

bevásárlási alkalom!

Bátor vagyok tudatni a tisztelt közönséggel, hogy a Schuszter M. selmeczi cég összes czipő készletét árverésen megvettem és így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy e

kész czipőárúkat
igen olesón árusíthatom.

Áruházamban raktáron tartok ezen felül más kitünő minőségű czipő- és a n. é. közönség által már amugy is ismert, mindennemű divat-, szövet- stb. árúkat.

Kérve, hogy a Deák Ferencz utcában (Stanga-féle ház) lévő, gazdag választéku áruházamat becses látogatásával megtisztelni méltóztatnék, vagyok

kitünő tisztelettel

WEISZ ADOLF.

Uj mézeskalácsos
és viaszgyertya-öntő üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Selmeczbányán az Ocsovszky-
utca 52. számú házban

mézeskalácsos
és viaszgyertya-öntő üzletet

rendeztem be, a hol mindenkori tiszta méz, mák, tiszta viaszgyertyák, viasz- és szurok-fáklyák, minden hitfelekezetnek való istenitiszteleti gyertyák, igen finom méz- és mandula-sütemények és karácsonyi ajándékoknak igen alkalmas sütemények olesó áron és kitünő minőségben kaphatók.

A midőn szerényen kezdett üzletemet nagyra becsült pártfogásába ajánlom, egyben biztosíthatom hogy főtörekvésem leendő a n. é. közönség teljes megelégedését kiérdemelhetni.

Kiváló tisztelettel

Vikolinszky Károly.

Gyár: ALSÓ-HÁMOR (Bars megye.)

Gyári főraktár
BUDAPEST
Andrássy-ut 29. (I. e.)

Raktár
BÉCS
I., Seilergasse 1. sz.

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,
mely az 1752-ben
Selmeczbányán alapított Geramb J. J. Unió
tulajdona,
saját, vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket.) girandolokat,
gyertyatartókat, serlegeket,

dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,

mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.